глава X /Роксана /

Пиии!Пиии направ
после поправките.!

А.я гледа поразен.Той не беше виждал до тогава никоя жена на света.

Освен майка си Олимпиада,която беше за него божество и сестра си Клеопатра,която олицетворяваше съвършенството на всяка красота,той не беше забелязвал,че има жени достойни за вниманието му.Той бе поискал за съпруга хххх само за да предотврати политическата връзка на Х с брата му Арицей.Той бе пил вино заедно с хетерите на пиршествата.Но жена достойна да сложи равно до себе си не бе познавал.А ето,че най-сетне тя се бе появила на пътя му.

Тя!

Единствената!

Тук,в приобладнитe кули на самаркандския /?/ замък на най-опасния му враг! Това беше наистина ТЯ.

И той продължаваше да я гледа засрепен от чудото,което го бе поразило.

Но видението се помръдна.Пристъпи към него.С гордо вдигнато чело и хладно светкащи очи.Ала полека лека някакъв блед пламък просия в суровите зеници. Роксана го ледаше с любопитство и почуда,после някаква безмерна въхита разшири очите и.

Човек ли стоеше пред нея или божество,окиняло от бездушния мраморен свой лик? Кой беше той ? Такъв мъж тя не беше виждала до сега.

Истински мъж:смел и красив,добър и дързък,съвършен в всяко свое движение,безкрайно нужбан и когато се бе втурнал с сиросвания чар и ръка като стихия носеща ужас и смърт, и сега - застанал неподвижен и леко усмихнат пред нея,като сразен в безмерна почуда.

Ала и Роксана не забелязваше,че и тя вече почва да се усмихва.

Някаква Нека лека,игрива,весела песен се надигаше в сърцето и,сякаш невидими танцуващи стъпки .Светътъ бе преобразен,друг,чуден,различен бе станал. Чуден и различен бе станал света и за Александър.Това бе наградата,която боговете му подпасяха с щедра ръка,когато най- не беше я очаквал. Тъй внезапно щастието го бе сразило,то както светкавицаи.

Някакъв чуден глас каза:

- На гостите се полага добър прием.Като какъв идете в дома ни,сине Амонов,цар Александре? Като приятел или враг?

И Роксана подоби малката си десница върх сърмения пояс,от който се подаваше слоновата дръжка на малък ,остър кинжал.За миг тя можеше да го забие в сърцето си.

Александър подаде ръката,меча и копието на оръженосеца си. Поклони се с допряна по гърдите ръка.

Аристотел и Лао-тсе. Поклонили ся на слънцето.Персей,Херакъл Озирис Хетитите.СИНОВЕ НА СЛЪНЦЕТО ВСИХ -АРИ !!!! БАКТРИЯ !!!!!

В Гърция демосът става тиранин .Бедни и богати. Филип иска да ги включи в своята нова система.